

РЕШЕНИЕ

№ 10167

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **1472** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на А. Г. Ч. против отказ, обективиран в писмо рег. № 812100-394/09.01.2026г. на Министерството на вътрешните работи (МВР). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Писмото е изпратено на жалбоподателя чрез електронна поща на 09.01.2026г. Видно от отбелязването в представеното извлечение, от местоназначението не е изпратено уведомяване за доставката. Съгласно чл.40, ал.1 ЗДОИ, решенията за предоставяне на обществена информация или отказ подлежат на обжалване по реда на АПК. Тъй като в писмото не е посочено, пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, срокът за това се удължава на два месеца съгласно чл.140, ал.1 АПК. Жалбата е подадена на 28.01.2026г., преди изтичане на така продължения срок. Разгледана по същество, тя е основателна.

Производството пред административния орган е образувано по заявление вх. № 812104-5/05.01.2026 г. по описа на МВР. С него е поискан достъп до следната информация: всички документи и кореспонденция (включително електронна поща, оферти, договори, проекти на споразумения или меморандуми), които се отнасят до Dream Security Ltd. (И.) или до нейното дъщерно дружество Dream Advanced Technologies GmbH, B., A., до техните продукти или услуги, както и до всички взаимодействия между МВР и представители на тези дружества, за периода от

1 януари 2024г. до подаване на заявлението – 5 януари 2026г. В отговор с процесното писмо неговият издател приел, че търсената информация не е обществена. Изложени са мотиви, че обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със ЗДОИ. Производството по ЗДОИ е специално и обслужва само постигането на нормативно определените в този закон цели. То не може да се използва за упражняване на права и интереси на гражданите извън тези по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Характерът и видът на търсената информация определят дали е налице отправено искане за предоставяне на достъп до обществена информация по предвидения за това ред в ЗДОИ. Съгласно чл. 2 от ЗДОИ обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. От значение за определянето на търсената информация като обществена информация по смисъла на ЗДОИ е нейният предмет, а не изборният от заявителя способ за искането ѝ. За да е налице обществена информация е необходимо също така търсената информацията да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел.

Издателят на оспорения акт приел, че заявлението не отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, поради което на основание чл. 25, ал. 2 от ЗДОИ същото следва да бъде оставено без разглеждане. Отбелязано е в тази връзка в мотивите, че според разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ заявлението следва да съдържа задължително описание на исканата информация. В случая от направеното описание в подаденото заявление може да бъде направен обоснован извод кой е задълженият субект — МВР, но не и дали исканата информация под формата на копия от документи съществува и е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, както и налице ли са законови основания за ограничаване на достъпа до нея (лични данни, класифицирана информация или друга тайна, защитена от закон) или пък съответно за отказ от предоставяне в хипотезите, предвидени в чл. 13, ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДОИ. Отправеното изискване за предоставяне на всички документи и кореспонденция (включително електронна поща, оферти, договори, проекти на споразумения или меморандуми) както и до всички взаимодействия между МВР и представители на тези дружества, за периода от 1 януари 2024 г. до настоящия момент, е твърде общо формулирано, без да е посочена конкретна информация, съдържаща се в търсените документи. Съдебната практика във връзка с прилагането на ЗДОИ последователно приема, че този специален закон е приложим по отношение на обществена информация, но не е способ за снабдяване с документи. Принципно, копие от материалния носител на информацията може да е една от формите за предоставяне на достъп, което е различно от искането за предоставяне на конкретен документ или всички налични в администрацията такива. Предпоставките за предоставяне на достъп са нормативно установени и са различни от тези, относими към преценката за формата на достъпа. Също така, исканата информация не може да бъде дефинирана като обществена информация по смисъла на ЗДОИ. Тя не отговаря на изискването да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на МВР като задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Целта на ЗДОИ е гражданите да добият информация, която се отнася до обществения живот в Република Б. и въз основа на това да могат да си изградят мнение за дейността на задължените субекти — в случая МВР и неговите структури. Това е така, защото търсената информация не е свързана и няма никакво касателство с основните дейности на МВР, разписани в чл. 6 от ЗМВР.

На следващо място се посочва в мотивите на оспорения акт, че посочената цел на търсената информация противоречи на смисъла на ЗДОИ. 3. търси достъп до информация във връзка с

журналистическо разследване, което е различно от разписаната в ЗДОИ цел на достъпа до обществена информация, а именно гражданите да могат да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Търсенето и получаване на информация при упражняване на конституционно признатото и законово регламентираното право на достъп до обществена информация не може да бъде подчинено на друга, освен на законната цел и не може да преследва интерес, различен, от законово признатия такъв. Издателят на процесното писмо приел, че тъй като търсената от заявителя информация не е обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, заявлението не поражда задължение за административния орган да разгледа същото, респ. заявлението следва да бъде оставено без разглеждане. Установената неприложимост на ЗДОИ по отношение на търсената със заявлението информация по посочените въпроси, не налага да се обсъжда наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ.

Съдът в настоящия състав не споделя този извод. С регистрирането на заявление за достъп до обществена информация за субекта по чл.3 ЗДОИ възниква задължение да го разгледа съгласно чл.28 от същия закон. В случай, че намира, че не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, посоченият субект следва да уведоми за това заявителя и да поиска уточнение съобразно чл.29, ал.1 ЗДОИ. В случай, че не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, той дължи да препрати заявлението съгласно чл.32, ал.1 ЗДОИ, а ако няма такива данни, да уведоми заявителя съгласно чл.33 ЗДОИ.

Никоя от тези хипотези не е налице в случая. Поради това, процесното писмо, с което е отговорено на заявлението, обективира решение по чл.28, ал.2 ЗДОИ за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация. Произнасянето по искане от този вид е възложено на директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ в МВР с представената заповед рег. № 8121з-56/16.01.2024 г. на министъра на вътрешните работи.

Търсената информация е описана с достатъчна яснота в заявлението, а именно: всички документи и кореспонденция (включително електронна поща, оферти, договори, проекти на споразумения или меморандуми), които се отнасят до Dream Security Ltd. (И.) или до нейното дъщерно дружество Dream Advanced Technologies GmbH, B., A., до техните продукти или услуги, както и до всички взаимодействия между МВР и представители на тези дружества, в периода 01.01.2024г. – 05.01.2026г. Не се установява, нито се твърди задълженият субект да не разполага с тази информация, както и тя да е защитена тайна. Наред с това, тя е обществена по определението на чл.2 ЗДОИ, тъй като такава е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Дейността на МВР е свързана с обществения живот в многообразни аспекти. Съгласно чл.2, ал.1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), дейността му е насочена към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението. Информацията за тази дейност дава възможност на гражданите да си съставят мнение относно същата дейност. Ирелевантно при преценката относно естеството на информацията е обстоятелството, дали тя се предоставя по индивидуални искания на частни лица или чрез средства за масово осведомяване след направено искане от журналист.

В допълнение следва да се отбележи, че систематичното тълкуване на разпоредбите на ЗДОИ съобразно чл.46, ал.1 от Закона за нормативните актове (ЗНА) налага извода, че съществуващата уредба на достъпа до обществена информация има за цел да осигури свободен такъв на неограничен кръг лица. Не е налице основание да се приеме, че същият следва да бъде стесняван

според качеството на заявителя. Наред с това, обстоятелството, че дейността на администрацията е финансирана с публични средства, и само по себе си е основание достъпът до информация за тази дейност да е максимално осигурен; повишаването на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ обосновава презумпцията на надделяващ обществен интерес, съгласно т.6 от § 1 на Допълнителните разпоредби на ЗДОИ. В случая е търсена цялата налична информация, независимо от формата ѝ, за оферти, договори, проекти на споразумения или меморандуми с две конкретно посочени дружества. По изложените съображения, предоставянето ѝ е дължимо.

Във връзка с доводите на ответника е необходимо да се отбележи и, че е неотнормирана към настоящия спор сочената съдебна практика. По дело № 12531/2025г. на Административен съд София град е постановено решение, което разглежда искане за информация от държавна агенция в качеството ѝ на собственик на обект в етажна собственост; по дело № 10844/2024г. на Административен съд София град е постановено определение, с което заявление за достъп до обществена информация е изпратено за произнасяне по същество; решението по дело № 39/2025г. на Административен съд Русе се отнася до отказ за предоставяне на копие от постановление на наблюдаващия прокурор по преписка, образувана по сигнал на Дирекция “Инспекция по труда“; с решението по дело № 13778/2018г. на Върховния административен съд (ВАС), V отделение е оставено в сила решението, с което отказът за предоставяне на информация е преценен за незаконосъобразен; аналогично е решението по дело № 6688/2017г. на ВАС; по дело № 4511/2024г. на Административен съд София град предмет на спора е решението по искане за предоставяне на сведения, представляващи лични данни, което е изрично изключено с разпоредбата на чл.2, ал.5 ЗДОИ; по дело № 609/2025г. на Административен съд Добрич предмет на контрол за законосъобразност е бил отказ, мотивиран с това, че за търсената информация администрацията следва да събере данни и изготви справки именно по повод на заявлението, т. к. изискваната информация не е налична и систематизирана по посочените от заявителя критерии. В заключение следва да се отбележи и, че съгласно чл.2, ал.2 ЗДОИ, информацията по ал. 1 е обществена независимо от вида на нейния материален носител. Следователно, тя може да се съдържа в документи, чието предоставяне е дължимо при липса на хипотезите, изрично уредени в ЗДОИ, които не могат да бъдат тълкувани разширително, предвид правилата за тълкуване, установени в чл.46, ал.1 ЗНА.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл. 168, ал. 1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че отказът е постановен от компетентен административен орган в изискуемата писмена форма. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна. Наред с това, то не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за възстановяване на сумата на платената държавна такса в размер на 5,11 евро. Възстановяването е дължимо от МВР, което юридическо лице съгласно чл.2, ал.2 ЗМВР.

Така мотивиран и на основание чл. 41, ал. 1 ЗДОИ, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказа, обективиран в писмо рег. № 812100-394/09.01.2026г. на Министерството на вътрешните работи.

ЗАДЪЛЖАВА министъра на вътрешните работи в 14-дневен срок да предостави информацията, поискана със заявление вх. № 812104-5/05.01.2026г. на Министерството на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на А. Г. Ч. сумата 5,11 евро

(пет евро и единадесет цента) – разноси по делото.
Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: